

Arrest

nr. 177 345 van 4 november 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 5 augustus 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 29 juli 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 10 augustus 2016 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 september 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. AERDEN, die loco advocaat P. JANSSENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat S. BOUMAHDHI, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij dient op 2 februari 2016 een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in.

1.2. Op 29 juli 2016 wordt beslist tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 02.02.2016 werd ingediend door:

(...)

om de volgende reden geweigerd:

X De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging in functie van een Belg de Belgische onderdaan moet aantonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

(...)

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen.’

Als bewijs van zijn bestaansmiddelen legt de referentiepersoon een rekeninguittreksel voor waaruit blijkt dat hij in de maand maart 2016 een pensioen ontving van €901,49. Echter, uit de voorgelegde documenten blijkt niet welk type pensioen de referentiepersoon ontvangt (rustpensioen als werknemer, overlevingspensioen, inkomengarantie voor ouderen).

Een inkomengarantie voor ouderen of IGO wordt beschouwd als een aanvullend bijstandsstelsel, en dit type pensioen wordt dan ook niet in aanmerking genomen bij de beoordeling van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon. Gezien uit de voorgelegde rekeninguittreksels niet kan opgemaakt worden of het pensioenbedrag van de referentiepersoon al dan niet (deels) is samengesteld uit een IGO-bedrag, kan op basis van de voorgelegde gegevens dan ook niet afdoende beoordeeld worden of de referentiepersoon heden beschikt over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen beschikt zoals vereist door artikel 40 van de wet van 15.12.1980. Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013).

Tevens blijkt uit de voorgelegde rekeninguittreksels dat de referentiepersoon steun ontving vanwege zijn ander zoon en dochter. Echter, gezien deze stortingen niet als afdoende stabiel beschouwd worden, worden deze stortingen niet mee in overweging genomen bij de beoordeling van de bestaansmiddelen. Bovendien kan iemand die zelf ten laste is van een derde, kan niet op haar beurt iemand ten laste hebben.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aangezien aan één van de voorwaarden voorzien in hoger vermeld artikel niet voldaan werd, wordt de verblijfsaanvraag geweigerd. De andere voorwaarden werden echter niet nagekeken. Deze beslissing belet dus de dienst Vreemdelingenzaken niet om bij de indiening van een nieuwe verblijfsaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.

Aan betrokkene wordt het bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis artikel 7,1,2^o van de wet van 15.12.1980: legaal verblijf in België is verstreken”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Verzoekende partij betoogt als volgt:

“1. Algemeen juridisch kader

Krachtens artikel 62 van de Vreemdelingenwet dienen alle administratieve beslissingen, genomen in toepassing van deze wet, gemotiveerd te worden. Die motiveringsplicht omvat de verschillende verwijderingsmaatregelen, waaronder het bevel om het grondgebied te verlaten.²

Met de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen werd die motivering aangevuld met substantiële componenten.

Bestuurshandelingen moeten overeenkomstig deze wet afdoende gemotiveerd zijn en dienen de juridische en feitelijke overwegingen te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.³

Een afdoende motivering houdt in dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te kunnen dragen. De motivering moet m.a.w. draagkrachtig zijn. De aangevoerde motieven moeten pertinent zijn en de beslissing verantwoorden. Dit wil zeggen dat ze duidelijk en concreet de redenen moet weergeven die haar kunnen verantwoorden. De motivering moet ook volledig zijn, wat betekent dat zij een voldoende grondslag voor alle onderdelen van de beslissing behoort te zijn.⁴

2. Toetsing van de bestreden beslissing aan artikel 2 en 3 van de Wet van

29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, de materiële en formele motiveringsplicht; artikel 40ter Vw.

De motivering is niet afdoende, zoals vereist door de Wet Motivering Bestuurshandelingen.

De Staatssecretaris miskent de bewijswaarde van de door verzoekende partij ingediende documenten en hiermee de art. 2 en 3 van de Wet Motivering Bestuurshandelingen. De beslissing van de staatssecretaris wordt niet gedragen door de feiten van het dossier.

De staatssecretaris argumenteert dat verzoekster niet op voldoet aan de voorwaarde uit art. 40ter van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.

Meebepaald moet verzoeker aantonen dat de Belgische onderdaan met wie hij de gezinshereniging aanvraagt over 'stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan 120% van het bedrag bedoeld in artikel 14,§1, 3 van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen:

(...)

3° worden de wachtuikering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

De staatssecretaris is van mening dat de vader van verzoeker niet afdoende heeft aangetoond aan deze voorwaarde te voldoen.

Verzoeker heeft evenwel stukken voorgelegd waaruit blijkt dat de referentiepersoon recht heeft op een pensioen van ruim 900 Euro.

Daarnaast geniet de referentiepersoon nog de huurinkomsten vanwege twee van zijn andere kinderen/ten bedrage van ruim 600 Euro per maand, én geniet verzoeker daarnaast nog inkomsten uit een pensioen van buiten België.

De staatssecretaris deed de huurinkomsten van zijn kinderen af als steun voor de vader van verzoeker, doch dienen deze inkomsten weldegelijk te worden gezien als huurinkomsten. Deze zijn derhalve weldegelijk stabiel. Indien de kinderen van de referentiepersoon immers zouden verhuizen en geen huur meer zouden betalen, dan heeft de referentiepersoon immers de mogelijkheid om nieuwe huurders te zoeken! Het dient tevens opgemerkt te worden dat de huurinkomsten van de referentiepersoon in dat geval nog hoger zullen zijn aangezien hij thans een lagere huurprijs aanrekent aan zijn kinderen.

Verzoeker diende eveneens attesten in waaruit blijkt dat noch verzoeker, noch de referentiepersoon een aanvraag heeft ingediend voor financiële steun van het OCMW.

Verzoeker toonde bovenstaande aan doormiddel van diverse door hem ingediende documenten!, welke door de staatssecretaris buiten beschouwing worden gelaten in zijn beslissing.

Maakt dat de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten in strijd is met artikel 40ter van de Vreemdelingenwet.

Het staat dan ook vast dat de staatssecretaris de artikelen 2 en 3 van de Wet Motivering Bestuurshandelingen, artikel 40ter Vw schendt.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit artikel 62 van de vreemdelingenwet en uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr. 144.471).

Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud ervan verzoeker het genoemde inzicht verschaft en hem aldus toelaat de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Uit het door

verzoeker neergelegde verzoekschrift blijkt trouwens dat hij zowel de feitelijke als de juridische overwegingen die aan de basis liggen van de bestreden beslissing kent, zodat het doel dat met het bestaan van de formele motiveringsplicht beoogd wordt, is bereikt.

Een schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet of van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

2.3. In de mate dat verzoeker de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen inhoudelijk in vraag stelt, voert hij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, die in casu moet worden onderzocht in het raam van de toepassing van de bepalingen van artikel 40ter van de vreemdelingenwet.

Artikel 40ter van de vreemdelingenwet luidt:

“§ 1.

De familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, van een Belg die zijn recht op vrij verkeer heeft uitgeoefend overeenkomstig het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, zijn onderworpen aan dezelfde bepalingen als de familieleden van een burger van de Unie.

§ 2.

De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Deze voorwaarde is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3°, de Belg vergezellen of zich bij hem voegen.

2° beschikt over voldoende huisvesting die hem in staat stelt zijn familielid of familieleden die hem vergezellen of zich bij hem voegen te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden opgelegd aan een onroerend goed dat als hoofdverblijfplaats wordt verhuurd zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2, van het Burgerlijk Wetboek. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de Belg bewijst dat het onroerend goed aan de opgelegde voorwaarden voldoet.

3° beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. Als een attest van geen huwelijksbeletsel is afgegeven, wordt er naar aanleiding van het onderzoek van een aanvraag tot gezinshereniging gebaseerd op het voltrokken huwelijk, waarvoor het attest is afgegeven, geen nieuw onderzoek uitgevoerd, tenzij er nieuwe gegevens zijn.

Wat de personen betreft bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° en 2°, moeten de echtgenoten of de partners beiden ouder zijn dan eenentwintig jaar. Deze minimumleeftijd wordt echter teruggebracht tot achttien jaar indien de echtelijke band of het geregistreerd partnerschap dat als gelijkwaardig wordt beschouwd met het huwelijk reeds vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging bestond of indien ze, in het geval van een wettelijk geregistreerd partnerschap, bewijzen dat ze vóór de indiening van het verzoek tot gezinshereniging minstens één jaar hebben samengewoond.

Onverminderd de artikelen 42ter en 42quater, kan aan het verblijf van een familielid van een Belg ook een einde worden gemaakt wanneer de voorwaarden van het tweede lid niet meer zijn vervuld.”

2.4. Verzoekende partij meent dat de referentiepersoon wel degelijk bestaansmiddelen heeft in de zin van voormelde bepaling en wijst in de eerste plaats op het feit dat de referentiepersoon recht heeft op

een pensioen van meer dan 900 euro. Evenwel gaat verzoekende partij hiermee voorbij aan de vaststelling van de verwerende partij dat: *“Als bewijs van zijn bestaansmiddelen legt de referentiepersoon een rekeninguittreksel voor waaruit blijkt dat hij in de maand maart 2016 een pensioen ontving van €901,49. Echter, uit de voorgelegde documenten blijkt niet welk type pensioen de referentiepersoon ontvangt (rustpensioen als werknemer, overlevingspensioen, inkomengarantie voor ouderen).*

Een inkomengarantie voor ouderen of IGO wordt beschouwd als een aanvullend bijstandsstelsel, en dit type pensioen wordt dan ook niet in aanmerking genomen bij de beoordeling van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon. Gezien uit de voorgelegde rekeninguittreksels niet kan opgemaakt worden of het pensioenbedrag van de referentiepersoon al dan niet (deels) is samengesteld uit een IGO-bedrag, kan op basis van de voorgelegde gegevens dan ook niet afdoende beoordeeld worden of de referentiepersoon heden beschikt over stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen beschikt zoals vereist door artikel 40 van de wet van 15.12.1980. Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013).” Zoals duidelijk blijkt uit de motivering betwist de verwerende partij niet dat de referentiepersoon een pensioen ontvangt, maar wijst zij erop dat niet blijkt om welk type pensioen het gaat en uitsluit hieromtrent wel noodzakelijk is omdat ook een inkomensgarantie voor ouderen deel kan uitmaken van het pensioen, maar beschouwd moet worden als een aanvullend bijstandsstelsel, waardoor hiermee conform artikel 40ter van de vreemdelingenwet geen rekening kan gehouden worden als bewijs van stabiele, toereikende en voldoende bestaansmiddelen. Door opnieuw te verwijzen naar het feit dat de referentiepersoon een pensioen ontvangt, wat door de verwerende partij niet betwist wordt, maar de terzake gegeven motivering niet met concrete argumenten betwist, slaagt de verzoekende partij er niet in afbreuk te doen aan de motieven van de bestreden beslissing.

2.5. Waar verzoekende partij betoogt dat de referentiepersoon ook huurinkomsten heeft van de kinderen, wijst de Raad erop dat verzoekende partij dienaangaande als stavingsstuk bij de aanvraag rekeninguittreksels van 20 april 2016 heeft gevoegd waaruit blijkt dat de referentiepersoon éénmalig geld ontving van diens dochter van 300 euro, zonder verdere mededeling. Voorts ligt er enkel een verklaring voor van de dochter en zoon dat zij elke maand geld zouden geven aan hun vader, zonder evenwel enig bewijsstuk van deze bewering. Gelet op dit stavingsstuk en de summiere gegevens die daaruit kunnen worden afgeleid, is het dan ook geenszins kennelijk onredelijk van de verwerende partij dienaangaande te oordelen dat: *“Tevens blijkt uit de voorgelegde rekeninguittreksels dat de referentiepersoon steun ontving vanwege zijn ander zoon en dochter. Echter, gezien deze stortingen niet als afdoende stabiel beschouwd worden, worden deze stortingen niet mee in overweging genomen bij de beoordeling van de bestaansmiddelen. Bovendien kan iemand die zelf ten laste is van een derde, kan niet op haar beurt iemand ten laste hebben.”* Uit deze rekeninguittreksels blijkt niet dat de overschrijvingen die gedaan werden aan de referentiepersoon door diens zoon en dochter beschouwd kunnen worden als huurinkomsten. Verzoekende partij laat na aan te tonen op welke wijze de verwerende partij uit de voorgelegde stavingsstukken had kunnen afleiden dat het zou gaan om regelmatige stortingen en dat dit om huurinkomsten zou gaan. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat het daarenboven niet zo is dat, omdat men zijn kinderen huisvest en deze hiervoor iets betalen waarbij het stabiele karakter van deze betalingen bovendien niet werd aangetoond, inhoudt dat, indien deze kinderen verhuizen, men sowieso andere personen zal kunnen aantrekken waaraan men kan verhuren. Het betoog van verzoekende partij is volledig hypothetisch.

Waar verzoekende partij nog betoogt dat de referentiepersoon een pensioen van buiten België geniet, blijkt niet uit nazicht van het administratief dossier dat daartoe enig stavingsstuk werd voorgelegd bij de aanvraag, zodat het de verwerende partij niet kan verweten worden hiermee geen rekening te hebben gehouden bij de beoordeling van de aanvraag.

Het betoog van verzoekende partij voorts waarbij zij stelt dat zij attesten heeft voorgelegd over het niet ontvangen van OCMW-steun, doet aan voorgaande vaststellingen geen afbreuk. Verzoekende partij maakt voorts niet aannemelijk als zou de verwerende partij in haar oordeelsvorming bepaalde gegevens veronachtzaamd hebben.

2.6. Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier november tweeduizend zestien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER